

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3294 van 29 oktober 2007
in de zaak X/IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 9 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN GOETHEM en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1 Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 juni 2006, verklaart er zich op 9 juni 2006 vluchteling.
- 2 De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 22 juni 2007, verstuurd op 26 juni 2007.
- 3 De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden samengevat: verzoeker had als Pashtoe van de Stanikzai subetnie een verboden relatie met de kleindochter van X, een leider van de nomadische Ahmadzai. Het meisje zou verloofd geweest zijn met iemand anders en haar familieleden zouden de geschonden eer willen wreken hebben. Het meisje zou omgebracht zijn door haar familie en verzoeker wordt gezocht door haar familieleden.
- 4 De bestreden beslissing hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker doorheen zijn diverse verklaringen voor de Belgische asielinstanties geen elementen aanhaalde die erop wijzen dat hij Afghanistan verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of dat hij alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben;
 - er wordt gewezen op tal van tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die hij aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en het Commissariaat-generaal anderzijds die de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig ondermijnen;
 - er kan worden getwijfeld aan zijn beweerde geboortedatum;
 - verzoekers voorgelegde foto's en rapport van de middelbare school houden geen enkel direct verband met zijn asielrelaas en de voorgelegde brieven en het krantenartikel kunnen zijn asielrelaas slechts steunen in geval van geloofwaardige verklaringen wat niet het geval bleek.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 1 Verzoeker verwijst naar artikel 1 A, 2 van de Conventie van Genève en stelt te voldoen aan drie aangegeven gronden, met name de vrees, voor vervolging, omwille van zijn "anders-zijn". Verzoeker stelt dat hij van Pashtun-origine, Stanikzai is en het meisje van de Ahmadzai stam is. Laatstgenoemde stam duldt geen vreemde elementen binnen haar bevolking zodat verzoeker uitgesloten wordt omwille van zijn etnische afkomst. Tussen deze twee bevolkingsgroepen bestaat reeds lang frictie en dit element dient in overweging genomen te worden bij de beoordeling van deze zaak. Wanneer verzoeker hulp zou vragen aan de overheid zou deze hem de gevraagde bescherming niet geven, omdat ze zelf haar handen vol heeft met een andere strijd en omdat ze nu eenmaal niet ingaat tegen deze etnische willekeur.
- 2 De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal aanhaalt dat er veel ruzies en onenigheden tussen de Ahmadzai en Stanikzai zijn en dat dorpsgenoten problemen over gronden maakten maar dat hij met betrekking tot zijn persoonlijke vrees verklaard heeft dat hij zal gedood worden door de nomaden omdat ze denken dat het meisje zwanger was van hem en dat zijn familie nooit eerder problemen had met de Ahmadzai (gehoorverslag CGVS, 20 december 2006, p. 17).

- 3 Verzoeker stelt zich de vraag of de zijn relatie niet eerder een aanleiding vormt tot een tribale oorlog die reeds lang aan het smeulen was tussen leden van de Ahmadzai en de Stanikzai en vraagt zich verder ook af of er hier misschien geen andere, meer verborgen motieven aanwezig zijn dan enkel een wraakoefening tussen twee families? Is dit dan geen gewapend conflict op grond van etnie, waarbij vervolging niet uit de lucht is en de vrees op escalatie blijft? Wat doet het CGVS met het feit dat familieleden van verzoeker mee aangevallen worden, waarbij vier broers van verzoeker gewond worden, omwille van een onschuldige 'liefdesrelatie' die amper enkele dagen geduurd heeft?
- 4 De Raad stelt vast dat verzoeker zich vragen stelt en stellingen oppert maar geen concrete elementen aanbrengt die dit onderbouwen. Verzoeker heeft overigens zelf verklaard tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat alleen de familie van het meisje het wist, de rest van de stam niet (gehoorverslag CGVS, 20 december 2006, p. 15).
- 5 Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdigheden te weerleggen.
- 1 Verzoeker verklaarde nooit drie dagen na de ontmoeting te zijn opgezocht door gewapende familieleden maar drie uur nadien. Er moet een fout in de vertaling geslopen zijn.
- 2 Verweerder antwoordt terecht dat verzoeker deze blote bewering niet hard kan maken. Het gehoorverslag van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas weer en er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben voorgedaan. Verweerder wijst er bovendien op dat verzoeker pas nadat hij voor het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd met zijn inconsistente verklaringen melding maakte van eventuele vertalingsproblemen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, 20 december 2006, p. 13). Eerder had verzoeker voor het Commissariaat-generaal nochtans verklaard dat zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was (gehoorverslag CGVS, 20 december 2006, p. 2). Verzoeker maakte evenmin enige opmerking over eventuele vertaal- of andere communicatieproblemen tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken terwijl hij daartoe wel de mogelijkheid had vermits hem zijn verklaringen op het einde van het gehoor werden voorgelezen. Verzoeker heeft zijn verklaringen ondertekend waardoor hij bevestigt dat het gehoorverslag overeenstemt met de verklaringen die hij heeft afgelegd.
- 3 Zijn afwijkende verklaringen aangaande het bezoek dat zijn vader zou gehad hebben verklaart verzoeker door te stellen dat hij na het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken de ware en volledige toedracht vernam. Aanvankelijk wilde zijn vader dit voor hem verzwijgen en daarom werd dit verhaal in horten en stoten aan verzoeker meegedeeld. Verzoeker zou het overlijden van het meisje vernomen hebben van zijn broer bij de overhandiging van de brief en hij heeft een bevestiging van dit bericht gekregen van een andere broer nadat dorpsgenoten naar haar begrafenis waren gegaan.
- 4 De Raad merkt op dat de bestreden beslissing gelezen moet worden als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de Commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut niet toe te kennen. De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat een

verklaring te bieden voor nog andere opgesomde tegenstrijdigheden: het al dan niet langsgaan bij de burens van zijn beweerde vervolgers en of het verzoekers broer M. dan wel A. W. was die verzoeker in Kabul kwam opzoeken. Deze motieven blijven onverminderd van kracht.

- 6 Verzoeker stelt verder dat uit de hele motivatie bij verzoeker de indruk ontstaat dat er bewust naar feiten gezocht wordt die verdraaid kunnen worden en dusdanig gemanipuleerd dat er een negatieve betekenis aan gegeven kan worden. Aldus besluit verzoeker dat hij nooit een faire kans gekregen heeft en dat een weigering reeds bij voorbaat vaststond.
- 7 De Raad stelt vast dat alle in de aangevochten beslissing opgesomde elementen hun grondslag vinden in het administratieve dossier en geen betrekking hebben op details maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Verweerder ziet terecht niet in op welke gronden verzoeker concludeert dat de Commissaris-generaal bewust naar feiten heeft gezocht die in negatieve zin konden worden gemanipuleerd en dat hij nooit enige faire kans heeft gekregen.
- 8 De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., The law of refugee status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient er een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54). Dit is in casu niet het geval.
- 9 In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 1 Verzoeker vraagt ondergeschikt hem de status van subsidiaire bescherming te verlenen.
- 2 Ten onrechte stelt de verwerende partij in haar nota dat aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, aangezien zijn asielaanvraag werd afgewezen op basis van ongeloofwaardigheid en hij zich voor de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde feiten beroept. Indien de geloofwaardigheid van een relaas inderdaad beslissend is bij de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 § 2, a en b kan dit niet worden aangehouden in geval van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands conflict. Aangehaalde (i.c. ongeloofwaardige) feiten staan immers volledig los van levensbedreigende risico's in geval van gewapende conflicten.
- 3 Overeenkomstig artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt

aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land "aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu".

Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNCHR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. UNHCR heeft deze lijst met "onveilige" districten opgesteld aan de hand van zeer specifieke criteria waaronder: hevige voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en coalitie- en regeringstroepen anderzijds, systematische intimidatie door opstandelingen, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid, aanvallen van opstandelingen met bomaanslagen en raketaanvallen, gevechten tussen rivaliserende facties en het systematisch heffen van illegale belastingen met bedreiging voor het leven, veiligheid en vrijheid (vrije vertaling). UNHCR stelt verder dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker is afkomstig uit het district Mohammad Agha van de provincie Logar; blijkens voormelde lijst wordt de volledige provincie Logar door het UNHCR als onveilig geacht. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 oktober 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. NURDOGAN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. NURDOGAN.

A. VAN ISACKER.